РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2015/253 НА КОМИСИЯТА

от 16 февруари 2015 година

за определяне на правилата относно вземането на проби и докладването съгласно Директива 1999/32/ЕО на Съвета по отношение на съдържанието на сяра в корабните горива

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 1999/32/ЕО на Съвета от 26 април 1999 г. относно намаляването на съдържанието на сяра в определени течни горива и за изменение на Директива 93/12/ЕИО ([1]), и по-специално член 6, параграф 1б и член 7, параграф 1а от нея,

като има предвид, че:

(1) Икономически ефективното и съгласувано прилагане и привеждане в изпълнение на Директива 1999/32/ЕО има високо приоритетно значение за постигане на планираните в нея здравни и екологични ползи, произтичащи от намаление на емисиите на серен диоксид от корабоплаването, което би допринесло за равноправна конкуренция и за по-голяма устойчивост на морския транспорт.

(2) С оглед реално да се прилагат членове 3а, 4а и 4б от Директива 1999/32/ЕО е необходимо държавите членки да осигурят извършването на достатъчно често и прецизно вземане на проби от корабните горива, които са в процес на доставяне до корабите или се използват на борда на корабите, включително и с инспекции на корабните дневници (log books) и разписките за доставено гориво (bunker delivery notes).

(3) В член 6, параграф 1 от Директива 1999/32/ЕО се изисква от държавите членки да предприемат всички необходими мерки за проверка чрез вземане на проби на съдържанието на сяра в корабните горива, използвани за горене на борда на корабите в съответни морски зони и пристанища. В този контекст вземането на проби следва да се разбира в широкия смисъл на думата, като обхващащо всички методи за проверка на съответствието, посочени в член 6, параграф 1а, букви а), б) и в) от цитираната директива.

(4) Вземането на веществени проби от корабни горива, използвани за удостоверяване на съответствието, следва да се извършва или чрез вземане и анализ на локална проба от горивоподаващата система на кораба, или чрез анализ на съответни съхранявани на борда пломбирани проби от бункерованото гориво.

(5) Честотата на вземането на проби се определя въз основа на броя на отделните кораби, пристигащи в дадена държава членка, проверяването на корабната документация, използването на алтернативни техники за таргетиране с цел осигуряване на справедливо разпределяне на натоварването между държавите членки и на икономическа ефективност, както и въз основа на конкретни тревожни признаци (specific alerts) за отделни кораби.

(6) Вземането на проби от корабни горива, които са в процес на доставяне до корабите, следва да е специално насочено към тези доставчици, за чиито корабни горива няколкократно е установено, че не са в съответствие със спецификацията, декларирана в разписката за доставено гориво, като се взема предвид и количеството корабни горива, търгувани от съответния доставчик.

(7) С оглед Директива 1999/32/ЕО да се прилага по икономически ефективен начин, държавите членки следва да бъдат насърчени да спазват честотата на вземане на проби чрез избиране на кораби за проверка на съответствието въз основа на базиращи се на оценка на риска национални механизми за таргетиране или чрез използване на иновативни технологии за проверка на съответствието, както и да споделят събраната информация с други държави членки.

(8) Като платформа за записване и обмен на информация за резултатите от отделните проверки на съответствието съгласно Директива 1999/32/ЕО ще служи специално предназначена за целта Информационна система на ЕС, която е разработена и се поддържа от Европейската агенция за морска безопасност, и която ще бъде на разположение на държавите членки от 1 януари 2015 г. Държавите членки следва да бъдат насърчени да използват системата, която може значително да допринесе за рационализиране и оптимизиране на оценката на съответствието с изискванията на горепосочената директива.

(9) С оглед да не бъдат натоварвани с непропорционална административна тежест държавите членки, които нямат излаз на море, плаващите под техен флаг кораби или техните доставчици на корабни горива, някои разпоредби следва да не се прилагат за тези държави членки.

(10) Във връзка с докладването следва да се има предвид най-доброто използване на всички разполагаеми и съответстващи на съвременното техническо равнище технологии, така че административната тежест да бъде сведена до възможния минимум, като в същото време се даде възможност за гъвкавост на тези държави членки, които биха предпочели да докладват по по-традиционен начин. Поради това държавите членки следва да имат възможност да използват Информационната система на ЕС при изпълнението на своите задължения за ежегодно докладване съгласно Директива 1999/32/ЕО.

([1]) ОВ L 121, 11.5.1999 г., стр. 13.

(11) Не по-рано от 1 януари 2016 г. и при условие че са налице общи споделени данни относно проверки на съответствието и проби във връзка с ограниченията за съдържанието на сяра, държавите членки могат да използват базиращия се на оценка на рисковете механизъм за таргетиране, включен в Информационната система на ЕС, с цел определяне на приоритетни обекти при проверяването на корабните горива по икономически ефективен начин.

(12) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета, учреден съгласно член 9, параграф 1 от Директива 1999/32/ЕО,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Предмет

В настоящото решение са определени правилата относно вземането на проби и докладването съгласно Директива 1999/32/ЕО по отношение на съдържанието на сяра в корабните горива.

Член 2

Определения

За целите на настоящото решение се прилагат следните определения:

1) „работен резервоар“ („service tank“) означава резервоар, от който горивото се подава към машините и съоръженията с горивни процеси;

2) „горивоподаваща система“ („fuel service system“) означава системата, която извършва разпределянето, филтрирането, пречистването и подаването на гориво от работните резервоари до машините и съоръженията с горивни процеси;

3) „представител на кораба“ („ship's representative“) означава капитана на кораба или дежурния офицер, отговарящ за използваните корабни горива, за съответната документация и за съгласуване на алтернативно място на вземане на проба;

4) „инспектор за сярата“ („sulphur inspector“) означава лице, надлежно оправомощено от компетентния орган на държава членка да проверява съответствието с изискванията съгласно Директива 1999/32/ЕО;

5) „Информационна система на ЕС“ („Union information system“) означава система, използваща данните за влизанията в пристанища на отделни кораби, които се съдържат в мрежата SafeSeaNet — системата за управление на информация, създадена съгласно член 22а от Директива 2002/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]) („SafeSeaNet“), с цел записване и обмен информация относно резултатите от отделни проверки на съответствието съгласно Директива 1999/32/ЕО, и която се поддържа от Европейската агенция за морска безопасност. Разработен е базиращ се на оценка на рисковете механизъм на ЕС за таргетиране въз основа на резултатите от отделни проверки на съответствието и съответните констатации съгласно Директива 1999/32/ЕО.

Член 3

Честота на вземането на проби от корабни горива, използвани на борда на корабите

1. Годишно държавите членки трябва да провеждат инспекции на корабните дневници и разписки за доставено гориво поне на 10 % от общия брой на отделните кораби, влизащи в пристанищата на съответните държави членки.

Общият брой на отделните кораби, влизащи в пристанищата на дадена държава членка, се определя като средна стойност на съответните бройки кораби през трите предходни години, отчетени в SafeSeaNet.

([1]) Директива 2002/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2002 г. за създаване на система на Общността за контрол на движението на корабите и за информация, и отменяща Директива 93/75/ЕИО на Съвета (ОВ L 208, 5.8.2002 г., стр. 10).

2. Считано от 1 януари 2016 г., трябва да се проверява също и чрез вземане на проби, анализ, или и чрез двете, съдържанието на сяра в използваните на борда корабни горива в следния процент от инспектираните кораби по параграф 1:

а) 40 % в държавите членки, които изцяло граничат със зони за контрол на емисиите на серни оксиди (SECAs);

б) 30 % в държавите членки, които частично граничат със зони за контрол на емисиите на серни оксиди;

в) 20 % в държавите членки, които не граничат със зони за контрол на емисиите на серни оксиди.

Считано от 1 януари 2020 г., в държавите членки, които не граничат със зони за контрол на серни оксиди, трябва да се проверява също и чрез вземане на проби, анализ, или и чрез двете, съдържанието на сяра в използваните на борда корабни горива в 30 % от инспектираните кораби по параграф 1.

Държавите членки могат да спазват определената в настоящия параграф честота на проверките като избират проверяваните кораби въз основа на национален базиращ се на оценка на риска механизъм за таргетиране, както и на конкретни тревожни признаци за отделни кораби, докладвани в Информационната система на ЕС.

3. Изчисленият съгласно параграф 2 брой на отделните кораби, които трябва да се проверяват също и чрез вземане на проби, анализ, или и чрез двете, може да бъде коригиран, но без да се намалява с повече от 50 %, било чрез:

а) изваждане на броя на отделните кораби, за които се прави проверка за възможно несъответствие посредством използване на технологии за дистанционно мерене или на методи за анализ чрез бърза избирателна проверка (quick scan analysing methods);

б) задаване на подходящ брой в случаите, при които проверките на документацията по параграф 1 се провеждат годишно на борда на поне 40 % от отделните кораби, влизащи в пристанищата на съответната държава членка.

Корекцията на броя на проверяваните кораби съгласно посоченото в букви а) и б) трябва да се докладва в Информационната система на ЕС.

4. Считано от 1 януари 2016 г., държавата членка може вместо да спазва посочената в параграфи 1, 2 и 3 честота, да прилага годишна честота на вземането на проби въз основа на базиращия се на оценка на риска механизъм на ЕС за таргетиране.

5. Настоящият член не се прилага за Чешката република, Люксембург, Унгария, Австрия и Словакия.

Член 4

Честота на вземането на проби от корабни горива, които са в процес на доставка към корабите

1. В съответствие с член 6, параграф 1а, буква б) от Директива 1999/32/ЕО и като се взема предвид количеството на доставяните корабни горива, държавите членки трябва да извършват вземане на проби и анализ на корабните горива, намиращи се в процес на доставка до корабите от тези регистрирани в съответната държава членка доставчици на корабни горива, за които е установено, че поне три пъти в дадена година са доставили гориво, несъответстващо на декларираната спецификация в разписката за доставено гориво, по данни съгласно Информационната система на ЕС или съгласно годишния доклад по член 7.

2. Настоящият член не се прилага за Чешката република, Люксембург, Унгария, Австрия и Словакия.

Член 5

Методи за вземане на проби за проверка на съдържанието на сяра в корабните горива, използвани на борда на корабите

1. В съответствие с член 3, в случаите при които се проверява съдържанието на сяра в използваните на борда корабни горива, държавите членки трябва да прилагат следния поетапен подход за вземане на проби и проверка на съответствието със стандартите за съдържанието на сяра:

а) проверка на корабните дневници и на разписките за доставено гориво;

б) както е уместно, един от следните начини за вземане на проба и анализ:

i) анализ на съхраняваните на борда пломбирани проби от бункерованото гориво, придружаващи разписката за доставено гориво, които са взети в съответствие с Правило 18, алинеи 8.1 и 8.2 от Анекс VI към Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби (MARPOL);

ii) вземане на борда на локална проба от корабните горива, предназначени за горене на борда, в съответствие с член 6, последвано от анализ.

2. При завършване на проверката за съдържанието на сяра и съответния анализ, инспекторът за сярата трябва да запише данните за конкретната инспекция на горивото и констатациите в съответствие с изисквания вид информация, съгласно посоченото в член 7, буква а).

Член 6

Вземане на локални проби на борда на корабите

1. Държавите членки трябва да вземат бордовата локална проба от корабно гориво посредством вземане на една или няколко локални проби от мястото, където е инсталиран кран за вземане на проби от горивото в горивоподаващата система, както е указано в схемата на тръбните инсталации или в устройствения план на кораба, и както е одобрено от флаговата администрация или от признатата организация, действаща от нейно име.

2. При отсъствие на място, описано в параграф 1, точката за вземане на проба трябва е от място, където е инсталиран кран за вземане на проби, и което трябва да отговаря на следните условия:

а) да е достъпно по лесен и безопасен начин;

б) да е съобразено с различните марки горива, използвани в машината/съоръжението с горивен процес;

в) да е разположено по пътя на подаване на горивото от работния резервоар;

г) да е толкова близо до машината/съоръжението с горивен процес, колкото това е възможно и безопасно, като се вземат предвид видовете горива, дебитът, температурата и налягането при избраната точка за вземане на проба;

д) да е предложено от представителя на кораба и да е прието от инспектора за сярата.

3. Държавите членки могат да вземат локална проба от повече от едно място в горивоподаващата система с цел да определят дали няма взаимно замърсяване между отделните горива при отсъствие на напълно разделени горивоподващи системи, или в случай на схеми с няколко работни резервоара.

4. Държавите членки трябва да осигуряват събиране на локалната проба в такъв контейнер, от който да могат да се напълнят поне три бутилки за вземане на проби, които да са представителни за използваното корабно гориво.

5. Държавите членки трябва да предприемат мерки за осигуряване на следните действия:

а) бутилките за вземане на проби да се пломбират от инспектора за сярата с уникален идентификационен знак, в присъствието на представителя на кораба;

б) две бутилки за вземане на проби да се отнасят на брега за анализ;

в) една бутилка за вземане на проби да остава при представителя на кораба за период от най-малко 12 месеца след датата на вземане на пробата.

Член 7

Информация, която трябва да се съдържа в годишния доклад

Годишният доклад, който се представя от държавите членки на Комисията относно съответствието със стандартите за съдържанието на сяра в корабните горива, трябва да съдържа поне следната информация:

а) общия годишен брой и вида на несъответствията на измереното съдържание на сяра в проверените горива, включително размера на отделните несъответствия и средното съдържание на сяра, определено при вземането на проби и анализа;

б) годишния общ брой на проверките на документи, включително на разписки за доставено гориво, мястото на бункероване на горивото, горивните дневници, корабните дневници, процедурите за преминаване към използване на друг вид гориво (fuel change-over procedures) и протоколите;

в) твърдения за неразполагаемост на определени видове корабни горива съгласно посоченото в член 4а, параграф 5б от Директива 1999/32/ЕО, включително с данни за корабите, пристанището на бункероване и държавите членки, където е имало такава неразполагаемост, броят на такива твърдения, направени от същия кораб, и вида на неразполагаемото бункероване;

г) информация за известията и протестните писма по отношение на съдържанието на сяра в горивата, подадени срещу доставчиците на корабни горива на тяхната територия;

д) списък, съдържащ имената и адресите на всички доставчици на корабни горива в съответната държава членка;

е) описание на използването на алтернативни методи за намаляване на емисиите, включително изпитания и непрекъснат мониторинг на емисиите, или използване на алтернативни горива и проверки на съответствието за непрекъснато постигане на намаление на емисиите на SOx, в съответствие с приложения I и II към Директива 1999/32/ЕО в корабите, плаващи под флага на съответната държава членка;

ж) за съответните случаи, описание на националните базиращи се на оценка на риска механизми за таргетиране, включително на конкретни тревожни признаци, и използването и резултатите от дистанционно мерене и други налични технологии за определяне на отделни кораби за приоритетно проверяване на съответствието;

з) общия брой и вид на инициираните процедури за нарушение, санкции, или и двете, и сумата на наложените от компетентния орган глоби както на операторите на кораби, така и на доставчици на корабни горива;

и) следните данни за всеки отделен кораб, след като му е направена инспекция на корабните дневници и разписките за доставено гориво, или след вземането на проби, или след като са извършени и двете:

i) данни за кораба, включително номер в Международната морска организация (IMO number), тип, възраст и тонаж на кораба;

ii) отчети за вземането и анализа на проби, включително с данни за броя и вида на пробите, използваните методи за вземане на проби, и местата на вземане на проби за проверка на съответствието за типа кораб;

iii) съответна информация за разписките за доставено гориво, мястото на бункероване на гориво, горивните дневници, корабните дневници, процедурите за преминаване към използване на друг вид гориво (fuel change-over procedures) и протоколите;

iv) инициирани на национално ниво действия за правоприлагане и правни процедури, или санкции, или и двете, по отношение на този отделен кораб.

Член 8

Формат на доклада

1. Държавите членки могат да използват Информационната система на ЕС, в която да записват директно след съответната проверка всички конкретни данни и констатации от инспекцията, включително информация във връзка с вземането на проби.

2. Ако дадена държава членка използва Информационната система на ЕС за записване, обмен и споделяне на данни относно проверките на съответствието, тя може да използва годишната агрегирана компилация на данните за действията по правоприлагане, предоставяна от Информационната система на ЕС, за целите по изпълнение на своите задължения за докладване, посочени в член 7 от Директива 1999/32/ЕО.

3. Държавите членки, които не използват Информационната система на ЕС, трябва или да осигурят връзка между Информационната система на ЕС и своята национална система, която най-малкото да може да служи за попълване, в съответните случаи, на същите полета като тези в Информационната система на ЕС, или да докладват по електронен път по всички въпроси, посочени в член 7.

Член 9

Влизане в сила

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 16 февруари 2015 година.

За Комисията

Председател

Jean-Claude JUNCKER